Dosar nr. 1-32/2024 / copia/
Nr. PIGD1- 1-24016914-38-1-13022024

S E N T I N Ț Ă
ÎN NUMELE LEGII

17 octombrie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei sediul Rezina
Instanţa de judecată compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moșneguțu
Grefieri Vasile Lefter, Natalia Cemîrtan
Cu participarea:
acuzatorului de stat Vladimir Erhan
Avocaților Adrian Berezovschi, Victor Coadă
Judecând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală cauza penală privind învinuirea inculpatului

Aga Mihail Vasile născut la ***** IDNP ***** originar și domiciliat *****, moldovean, cetățean al R. Moldova, celibatar, un copil minor la întreținere, studii medii medii, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, anterior condamnat;
- prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 05.09.2012 la trei luni închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 al.2) lit.b) Cod penal.
-prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Șoldănești din 17.10.2022 la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 al.1) Cod peanl.
-la 13 iunie 2025 Aga Mihai, a fost reținut în temeiul încheierii Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 22.05.2025 -aplicată măsura preventivă-arestarea preventivă pe un termen de 30 zile, posedă limba de stat, informația privind drepturile şi obligaţiile i-a fost înmînată la timp; rechizitoriul i-a fost înmânat;
– în comiterea infracţiuniilor prevăzute la art. 287 al.1) din Codul penal, individualizată prin: „huliganismul , adică acțiunile intenționale care încalcă ordinea publică,însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită”
- art. 179 al.1) Cod penal ”Violarea de domiciliu”, după indicii,pătrunderea ilegală în domiciliu unei persoane, fără consimțământul acesteia.

Procurorul Vladimir Erhan în susțineri verbale a solicitat ca, inculpatul Aga Mihail să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunilor prevăzute la art.179 al.1) și art. 287 al.1) din Codul penal,iar potrivit art. art. 53 al.1) lit.g), 60 al.1) lit.a) Cod penal, de-a fi liberat de răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 al.1) Cod penal. În temeiul art. 287 al.1) Cod penal, lui Aga

Mihail de stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an. Iar conform art. 90 Cod penal de suspendat executarea pdepsei pe un termen de probațiune de un an.

Apărătorul Victor Coadă a pledat pentru achtarea inculpatului Aga Mihail de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 al.1) Cod penal și încetarea procesului penal în privința lui Aga Mihail pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.179 al.1) Cod penal, pe motivul absenței plângerii părții vătămate,

Termenul de examinare a cauzei penale: 23.02.2024-17.10.2025 (pronunțată sentința).

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă :

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 08.02.2024 și rechizitoriului, Aga Mihail Vasile a fost învinuit de faptul că la, 01 august 2022, aproximativ în jurul orelor 02:30 - 03:00, cet. Aga Mihail, aflându-se în stradă în adiacentul gospodăriei cet. Cabanova Larisa, amplasată în *****, adică conform art.131 alin.(1) lit. a) Cod penal, într-un loc public, fiind în stare de ebrietate, cunoscând că în preajma lui erau prezente și alte persoane care formau modul public, exprimând lipsă de respect și manifestând o neglijare premeditată demonstrativă a conduitei lor în societate, urmărind manifestarea bravurii față de cet. Cabanova Larisa, demonstrarea atitudinii sale sfidătoare față de cei din jur și conștientizând că, acțiunile lui devin inevitabil cunoscute persoanelor din jur, în baza relațiilor ostile apărute în mod spontan, încălcând în mod demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, fără consimțământul proprietarului, încălcând prevederile art.29 din Constituția R. Moldova, conform căruia : ” *Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliu sau în reşedinţa unei persoane fără consimţământul acesteia* ”, în mod intenționat, prin forțarea porții de la intrarea în gospodăria cet. Cabanova Larisa, a pătruns în gospodăria nominalizată, reieșind din circumstanțele concrete de expunere a amenințării, i-a insuflat temere reală cu privire la aplicarea violenței fizice, iar pentru ai da un caracter efectiv acțiunilor de amenințare, continuând să se exprime cu cuvinte necenzurate și amenințând cu răfuială fizică, a forțat ușa de la intrare în casa de locuit, după ce, în continuare, pentru așI îndrepta acțiunile sale împotriva ordinii publice, și pentru așI etala sfidarea, superioritatea, și de a impresiona persoanele din preajmă, demonstrativ, folosind în calitate de un obiect vulnerant – o bucată de piatră, a deteriorat două sticle de la geamul casei de locuit, pe cale de consecință, deteriorând geamurile respective.

Astfel, lui Aga Mihail se impută săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin.1) din Codul penal,

Tot el, Aga Mihail, a fost învinuit de comiterea faptei, că la 01.08.2022, aproximativ în jurul orei 02.30 min-03.00 min, aflîndu-se în *****, fiind în stare de ebrietate ,intenționat cu scopuș de a pătrunde ilegal în domiciliul cet. Cabanova Lrisa , dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor prejuiciabile și dorindu-le în mod conștient , fără consimțământul proprietaruluu , încălcînd prevderile art.29 din Constituția R.Moldova, cnform căruia ”Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acestei”, în mode intenționat, prin forțarea porții de la intrare în gospodria cet. Cabanov Larisa, fără careva temeiuri legale, a pătruns în domicilul cet Cabanova Larisa, amplasat în *****, ulterior a forțat ușa de la intrare și a deteriorat sticla de la geamuri.
Astfel, lui Aga Mihail se impută săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin.1) din Codul penal, - violarea de domiciliu, adică „pătrunderea sau rămânerea ilegală in domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia”
Procedura.
În şedinţa de judecată, inculpatul Aga Mihail fiind informat de dreptul său de a nu se autoincrimina și de a nu face declarații, în prezența avocatului a indicat că dorește să facă declarații. În acest sens a menționat că acuzaţiile aduse el nu le recunoaște deloc.
Referitor la fapta din 01.08.2022 de violare de domiciliu părții vătămate Cabanova Larisa, menționează, că la această dată, nu a fost în gospodăria cet. Cabanova Larisa și în genere la aceasta în gospodăre, el nu a fost niciodată. Nu a pătruns la ea în gospodărie, nu a aruncat cu pietre și nici nu i-a forțat ușa.
Fiind întrebat, inculpatul a răspuns, că la 01 august 2022, a fost la botezul nepotului lui Mariana Dadu. Acolo au stat la masă, au servit băuturi alcoolice, după care s-a pornit acasă. Pe drum s-a întâlnit cu niște băieți pe care îi cunoștea puțin și stăteau de vorbă. Deoarece stăteau nu departe de gospodăria lui Mariana Dadu, cumătrul căruia i-au botezat copilul, i-a chemat pe toți înapoi în ogradă. S-au întors toți ,din nou acasă la Dadu Mariana, au stat la masă, au servit niște rachiu și după asta au ieșit în drum, și s-au pornit spre casă împreună cu Dima și Nicolai. Dar nu a mers pe drumul, pe care obișnuia să meargă, dar a mers pe strada unde locuiește Pușcă Victor. Ajungând la poarta lui Pușcă Victor, a văzut că erau doi câini, a luat de jos două petre și a aruncat în acești câini. După asta mergea spre casa lui, pe drum s-a întâlnit cu Pușcă Victor. Cu el nu s-a certat și nu s-a bătut.
În afară de Pușcă Victor, în acea seară pe drum nu s-a mai întâlnit cu nimeni, în schimb el a fost văzut cum mergea pe drum de către Gareaciov Marcel, care se afla în ograda sa, iar el pe acesta nu l-a văzut.
Partea vătămată Cabanova Larisa fiind audiat în ședința de judecată a delcarat instanței, că cu inculpatul sunt vecini și se află în relații normale. Cu aproximativ

doi ani în urmă, ea a fost la botezul nepotului lui Dadu Mariana,începînd cu ora 13.00 și până în jurul orei 23.00. După ce a ajutat la spalatul vaselor, a venit acasă. S-a culcat și a adormit. Lumina era stinsă,ușa și poarta erau închiate. Deodată s-a auzit lărtat de câine, iar în drum se auzeau voci de bărbați. Ea din casă nu a ieșit, însă a auzit lovituri cu piatra în curte, pe trotuar. După aceasta a auzit cum s-a spart geamul de la bucătărie , tot din cauza unei lovituri cu piatra. Ea nu a ieșit din casă și zgomotul a încetat.
S-a uitat în acea nopate peste geam, dar nu a văzut pe nimeni
A doua zi dimineața, a văzut în curte, bucăți de pietre, sticla de la geamul de la bucătărie spart și poarta deschisă. Atunci vecina , Mariana Dadu i-a spus, că l-a văzut noaptea pe Mihail Aga care vorbea cu Nicolae și i-a spus că numai Aga Mihail ar fi putut face acest lucru.
În acea dimineață a telefonat la poliție, dar nu ține minte ce a relatat, tot în acea zi a venit șeful de post , a cercetat la fața locului și a fotografiat cu telefonul mobil. I-a spus sectoristului ceia ce i- spus vecina Mariana Dadu.
Sticla la geam i-a fost restabilită de către tata lui Aga Mihail- Vasile Aga.
La întrebările apărătorului, partea vătămată L. Cabanova a relatat, că vecina Mariana Dadu i-a povestit ce a auzit, dar nu i-a spus, că a văzut că Aga Mihail a aruncat cu pietre și i-a spart geamul. Vecina Mariana Dadu după flueirat a înțeles, că acesta a fost Aga Mihail. La fel și Petru Beschieru i-a spus, că posibil să fi fost Aga Mihail , dat nu i-a spus, căl-ar fi văzut peersonal pe Aga Mihail.
Cu excepția acestor două persoane, nimeni nu mi-a spus, că Aga Mihail i-a spart geamul de la bucătărie.
Nu a văzut ca Aga Mihail să pătrundăla ea în domiciliu. Ușa nu a fost deteriorată, numai a fost spartă sticla de la geamul de la bucătărie. Prin gam nimeni nu a încercat să pătrundă în domiciliu.

Din partea lui Aga Mihail sau din partea altor persoane, careva acțiuni de violență fizică nu a fost, dimpotrivp discutând cu Aga Mihail, acesta i-a spus, că nu el a aruncat cu pietre și i-a spart geamul de la bucătărie. Dar dat find faptul, că tata lui este meșter, a ajutat-o și i-a instalat sticla la geam.
Martorul Dadu Mariana, fiind audiat în ședința de judecată a declarat instanței, că pe Aga Mihail îl cunoaște, sunt consăteni, relațiile sunt normale. La 31 iulie 2022 a avut loc botezul nepoțelului. Aga Mihail fiind cumătru, a participat la ceremonia de încreștinare a copilului, apoi a fost și la masa de sărbătoare. De la ospăț a ieșit și s-a dus acasă în jurul orei 22.00-23.00. Apoi peste o oră , Aga Mihai s-a întors înapoi la ei, împreună cu Nicolae și Dumitru și au mai stat puțin la masă. Acolo se afla un alt cumătru Ion Tcaci, care a venit din Spania. Aga Mihail insista să-l ia cu ei undeva, dar Ion Tcaci era în stare de eberietate alcoolică și ea nu i-a permis să se ducă cu Aga Mihail. L-a ajutat și l-a dus acasă la părinții lui.

Tcaci Ion nu dorea să se ducă acasă, ca să nu-l certe mama sa , că este în stare de ebrietate, și s-a întors înapoi la ea acasă. În acea noapte Tcaci Ion a dormit la ea acasă. Peste o oră-două s-a auzit la vecina Cabanova Larisa , bătând în poartă, strigând și lovind cu pietre în acoperișul cu foi din ardezie. Nu se auzeau cuvinte necenzurate, murdare, numai se auzeau strigăte și aruncături cu pietre în foile de ardezie de pe acoperiș. A ieșit la poartă și a întrebat,ce fac acolo. Acolo erau trei persoane de gem masculin. Pe doi dintre ei nu i-a cunoscut, iar pe Aga Mihail l-a văzut acolo. Dar nu i-a răspuns nimeni nimic. Ce au vrut aceste persoane, nu poate spune.

A doua zi, dimineața a fost la vecina Cabanova Larisa și ea i-a spus, că cineva i-a spat sticla de la geam și i-a arătat o piatră pe patul din tindă, iar pe jos se vedeau cioburi de sticlă. Ea atunci i-a spus, ce a văzut noaptea, cine a fost și cine i-a spart geamurile.

Fiind întrebată, martora a răspuns, că din motiv că era întuneric, ea nu a văzut cine a aruncat cu pietre. La fel nu a văzut, ca aceste persoane să intre în gospodăria lui Cabanova Larisa. Ei toși trei erau în drum. Iar după ce le-a făcut observație ei au plecat.

Cabanova Larisa la fel nu a văzut pe nimeni,numai a doua zi dimineața a văzut că erau sparte sticlele de la geamuri.

Martorul Negdară Nicolae , fiind audiat în ședința de judecată a declarat instanței, că pe Aga Mihail îl cunoaște. În acel timp el locuia în ***** ,în gospodăria concubinei, care era într-o mahala cu Aga Mihail. Relațiile sunt normale.

La 31 iulie 2022 a participat și el la botezul nepoțelului lui Dadu Mariana. La masa de sărbătoare au stat pînă la aproxmativ ora 22.00-23.00. Aga Mihail a fost și el la botez și la masa de sărbătoare. Aga Mihail se afla puțin în stare de ebrietate alcoolică, dar careva conflicte nu au avut loc. După ce au stat la masă, au plecat acasă și el și Aga Mihail. În seara respectivă, gălăgie nu a auzit, căci era în stare de ebrietate.

La întrebarea instanței, martorul a răspuns, că a fost audiat de către OUP acasă în s. Sămășcani și a relatat tot așa cum a declarat azi în cadrul ședinței de judecată. Fiindu-i prezentată martorului f.d. 66(procesul verbal de audiere a martorului), acesta a confirmat că semnătura îi aparține, declarând, că fiind audiat de către OUP nu ține minte să fi dat asemenea declarații. Relatează , că a mers acasă și s-a culcat deoarece era în stare de eberietate.

Martorul Pușca Victor, fiind audiat în ședința de judecată a declarat instanței,că pe Aga Mihail îl cunoaște, relațiile sunt normale. Data exactă nu-și amintește, era într-o zi de sâmbătă sau duminică. În acea zi servise băuturi alcoolice și s-a culcat și a adormit. Apoi s-a trezit, a ieșit afară să fumeze o țigară. A ieșit afară și soția sa, s-au așezat pe prag și vorbeau. Deodată a auzit un zgomot de piatră, care a lovit în

peretele casei sale.Nu a înțeles de unde și cine aruncă cu pietre, așa că a vrut să iasă în drum să vadă cine aruncă cu pietre, când din nou s-a auzit o lovitură cu piatra în peretele casei. A intrat în casă, și-a luat chipiul cu lanternă fixată și a ieșit în drum să vadă cine aruncă cu pietre. Deoarece era întuneric, a luat din grămada de lemne care se afșa la el la poartă un băț și a ieșit în drum, deoarece nu știa cine se poate afșa în drum.
Mai la valea a auzit gălăgie, cineva striga și fluiera, așa că s-a pornit la vale, având chipiul cu lanternă și bățul în mână. L-a văzut că din vale venea Aga Mihail, care i-a luat bățul din mînă și l-a aruncat peste gard. După acesta, el s-a întors acasă.
La întrebarea procurorului, martorul a răspuns, că gospdăria lul Cabanova Larisa se afla mai departe de gospodăria sa, undeva la vreo 300 m.
A doua zi nu s-a întâlnit cu Dadu Mariana și nu a discutat nimic cu ea. Numai cînd se ducea a doua zi la lucru, a văzut pe stradă tomberoane răsturnate. A înțeles că Aga Mihail a aruncat cu pietre în peretele casei lui, deoarece acesta stiga și flueiera.
La întrebarea părții aprării, martorul a răspuns, că nu l-a văzut pe Aga Mihail să intre în gospdăria Larisei Cabanova, deoarece ea locuiește mai departe de el.
Din spusele unor copii, a aflat că lui Cabanova Larisa i-au fost spart un geam, dar personal nu a văzut nimic.
Pe parcursul cercetării judecătorești procurorul a prezentat și instanța de judecată l-a cercetat următoarele probe materiale ale părții acuzării:
-**procesul verbal de cercetare la fața locului din 02.08.2022**, conform căruia a fost examiinată gospodăria cet. Cabanova Larisa amplasată în *****, unde au fist depistate două sticle de la geam sparte, urme de forțare a porții și ușii de la intrare și un bolovan de calcar. (f.d.41-43).
Aprecierea instanței.
Conform art. 3 alin.(1) Cod penal, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată şi în strictă conformitate cu legea penală. În temeiul art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.
Conform prevederilor art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.
În temeiul art. 8 alin. (1) și alin.(2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale şi

nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Potrivit alin. (2), nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) CPP, să emită o sentință legală, întemeiată și motivată. Subsecvent, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Van de Hurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007,* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

Respectiv, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiunii.

Se reține că potrivit art. 389 alin. (1) și (2) CP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. (2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanța de judecată în absența lor.

Potrivit art. 6 par. 2 din CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. În cauza John Murray vs Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă" (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracţiunii. Mai mult, Curtea a specificat expres că judecătorul urmează să-şi motiveze părerile bazate pe concluzii şi ponderea acordată ultimilor în cadrul actului adoptat.

Dezvoltând aceste principii în cauza Telfner vs Austria (cererea nr. 33501/96 hotărîre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că instanțele naționale la

îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare.

În conformitate cu art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanţă se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delicte; proceseleverbale privind acțiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnicoştiinţifice şi medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; proceseleverbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele şi proceseleverbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276/1 dacă nu a fost expusă într-un proces verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Aliniatului 2 al art. 99 din Codul de procedură penală, stipulează că probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.

Cu referire la episodul din 01.08.2022 infracțiunea imputată prevăzută la art.179 alin.(1)) Cod penal instanța reține următoarele:

Aferent învinuirii aduse lui Aga Mihail în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată consideră esențial de reiterat doctrina juridică națională și anume.

În conformitate cu alin. 1 art. 8 „Dreptul la respectarea vieţii private şi de familie" al Convenţiei europene a drepturilor omului, orice persoană are dreptul la respectarea, printre altele, a domiciliului său.

De asemenea, potrivit alin. (1) art.29 "Inviolabilitatea domiciliului" din Constituţia Republicii Moldova, domiciliul şi reşedinţa sunt inviolabile; nimeni nu poate

pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reşedinţa unei persoane fără consimţământul acesteia.

La fel, conform alin. (1) art.12 "Inviolabilitatea domiciliului" din Codul de procedură penală, inviolabilitatea domiciliului este garantată de lege. În cursul procesului penal, nimeni nu este în drept să pătrundă în domiciliu contrar voinţei persoanelor care locuiesc sau deţin sediu în ele, cu excepţia cazurilor şi modului prevăzute de prezentul cod.

Prin intermediul art.179 Cod penal se face apărarea penală a relaţiilor sociale cu privire la realizarea dreptului la inviolabilitatea domiciliului. Pe această cale, oricărei persoane i se asigură ocrotirea împotriva actelor de pătrundere în spaţiul în care îşi desfăşoară viaţa personală, unde îşi trăieşte sub aspectul cel mai intim existenţa. Este absolut necesar ca oricare persoană să poată beneficia în respectivul spaţiu de confortul psihologic ce i se cuvine, să-şi găsească odihna necesară în locul în care îşi organizează viaţa personală, independent de amestecul altora.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 179 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art. 29 din Constituție, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 179 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii. Această acțiune sau inacțiune se prezintă sub oricare din următoarele modalități normative, realizate în raport cu domiciliul: 1) pătrunderea ilegală, fără consimțământul victimei; 2) rămînerea ilegală, fără consimțământul victimei; 3) refuzul de a-l părăsi, la cererea victimei; 4) percheziţiile sau cercetările ilegale.

Infracțiunea de violare de domiciliu este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimțământul acesteia; refuzul de a părăsi domiciliul la cererea persoanei; începerea efectuării percheziției sau cercetărilor ilegale.

Latura subiectivă a infracţiunii se săvârşeşte cu intenţie directă.

Făptuitorul este conştient de caracterul ilegal al pătrunderii sau rămânerii, fără consimţământul stăpânului, în domiciliul sau în reşedinţa acestuia, încălcându-i astfel libertatea.

Motivele infracțiunii se pot exprima în: curiozitate, interesul material, gelozie, răzbunare, etc. Subiect al infracţiunii, este orice persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 16 ani.

La caz, instanța constată, că în cazul din speță nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului Aga Mihail or atât inculpatul în ședința de judecată , cât și partea vătămată Larisa Cabanova au susținut că Aga Mihail,la data de 01.08.2022 nu a pătruns în domiciliul ei.

Instanța de judecată reține că probele cercetate în ședință de judecată, mai bine zis, lipsa în genere a unor probe nu sunt în măsură să demonstreze potrivit

principiului dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei specificate în rechizitoriu.

În special, prin cumulul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța a stabilit că partea acuzării, la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile în vederea demonstrării circumstanțelor indicate în actul de învinuire imputate inculpatului Aga Mihal pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.179 alin.1) Cod penal, specificate în rechizitoriu.

În special, prin cumulul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța a stabilit că partea acuzării, la examinarea prezentei cauze nu a prezentat probe verosimile și incontestabile în vederea demonstrării circumstanțelor indicate în actul de învinuire imputate inculpatului Aga Mihail pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal.

Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.179 CP RM se caracterizează prin intenție directă.

Motivele infracţiunii se pot exprima în: curiozitate, interes material, gelozie, răzbunare etc.

Instanța de judecată conchide că, la caz de către acuzatorul de stat nu au fost acumulate careva probe ce ar confirma interesul material sau alte interese personale ale inculpatului cum ar fi gelozie, răzbunare ale inculpatului Aga Mihail.

Cu atît mai mult, însăși partea vătămată Larisa Cabanova la 02 august 2022 când prin plângere a sesizat organul de poliție, nu a deplâns cazul de violare de domiciliu din partea lui Aga Mihail, însă a solicitat să se i-a măsuri cu Aga Mihail, care la 31.07.2022 i-a spart sticla de la geam, tulburându-I liniștea, « прошу принять меры с жителем с. Сэмэшкань, Агой Михаил, который 31.07.2022 разбил стекло и беспокоил отдыхать» (.f.d.38 vol.I).

În concluzie, fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, instanța constată că acestea nu demonstrează potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Aga Mihail în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 179 alin.(1) Cod penal - pătrunderea sau rămânerea ilegală in domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

Instanța mai reține și acel fapt, că deși potrivit declarațiilor părții vătămate depuse la urmărirea penală, ultima declară, ***că la 31 iulie 2022 se afla la domiciliu. În jurul orei 02.00 a auzit gălăgie în drum, și aauzit cum cineva a deschis poarta gospodăriei sale. Uitâdu-se peste geam, l-a văzut pe Aga Mihail, care vizibil era în stare de eberietate și striga în adresa ei cu cuvinte necenzuate și cu o piatră a deteriorat sticla de la geam. Însă ea nu a ieșit afară deoarece îi era frică. După asta Aga Mihail a plecat într-o direcție necunoscută.***

Fiind audiată sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată Larisa Cabanova a declarat că, ” ***Cu aproximativ doi ani în urmă, ea a fost la botezul***

nepotului lui Dadu Mariana,începînd cu ora 13.00 și până în jurul orei 23.00. După ce a ajutat la spalatul vaselor, a venit acasă. S-a culcat și a adormit. Lumina era stinsă,ușa și poarta erau închiate. Deodată s-a auzit lărtat de câine, iar în drum se auzeau voci de bărbați. Ea din casă nu a ieșit, însă a auzit lovituri cu piatra în curte, pe trotuar. După aceasta a auzit cum s-a spart geamul de la bucătărie , tot din cauza unei lovituri cu piatra. Ea nu a ieșit din casă și zgomotul a încetat. S-a uitat în acea nopate peste geam, dar nu a văzut pe nimeni

A doua zi dimineața, a văzut în curte, bucăți de pietre, sticla de la geamul de la bucătărie spart și poarta deschisă. Atunci vecina , Mariana Dadu i-a spus, că l-a văzut noaptea pe Mihail Aga care vorbea cu Nicolae și i-a spus că numai Aga Mihail ar fi putut face acest lucru.

În acea dimineață a telefonat la poliție, dar nu ține minte ce a relatat, tot în acea zi a venit șeful de post , a cercetat la fața locului și a fotografiat cu telefonul mobil. I-a spus sectoristului ceia ce i- spus vecina Mariana Dadu.

Sticla la geam i-a fost restabilită de către tata lui Aga Mihail- Vasile Aga.

La întrebările apărătorului, partea vătămată L. Cabanova a relatat, că vecina Mariana Dadu i-a povestit ce a auzit, dar nu i-a spus, că a văzut că Aga Mihail a aruncat cu pietre și i-a spart geamul. Vecina Mariana Dadu după flueirat a înțeles, că acesta a fost Aga Mihail. La fel și Petru Beschieru i-a spus, că posibil să fi fost Aga Mihail , dat nu i-a spus, căl-ar fi văzut personal pe Aga Mihail.

Cu excepția acestor două persoane, nimeni nu mi-a spus, că Aga Mihail i-a spart geamul de la bucătărie.

Nu a văzut ca Aga Mihail să pătrundăla ea în domiciliu. Ușa nu a fost deteriorată, numai a fost spartă sticla de la geamul de la bucătărie. Prin gam nimeni nu a încercat să pătrundă în domiciliu. Din partea lui Aga Mihail sau din partea altor persoane, careva acțiuni de violență fizică nu a fost, dimpotrivp discutând cu Aga Mihail, acesta i-a spus, că nu el a aruncat cu pietre și i-a spart geamul de la bucătărie. Dar dat find faptul, că tata lui este meșter, a ajutat-o și i-a instalat sticla la geam.

Nu pot fi reținute și alte probe prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii formulate cum ar fi procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.08.2022, or lui Aga Mihaimi se impută comiterea faptei de violare de domiciliu care a avut loc pe 01.08.2022 ora 02.30-03.00, pe când acțiunea procesuală s-a desfășurat la data de 02.08.2022, unde se observă o poartă deschisă a gospodăriei , iar la casa de locuit se observă ca fiind ușa închisă și două poze similare, ce reprezintă sticla unui geam spart, astfel nefiind probat faptul pătrunderii ilegală în domiciliul unei persoane fără consimţământul acesteia, precum şi refuzul de a-l părăsi la cererea ei.

Alte probe care ar confirma latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpatului Aga Mihai în ședința de judecată nu au fost prezentate, astfel martorii acuzării Dadu Mariana, Negdară Vasile și Pușcă Victor, care au fost audiați, au relatat următoarele ”……. ***Peste o oră-două s-a auzit la vecina Cabanova Larisa , bătând în poartă, strigând și lovind cu pietre în acoperișul cu foi din ardezie. Nu se auzeau cuvinte necenzurate, murdare, numai se auzeau strigăte și aruncături cu pietre în foile de ardezie de pe acoperiș. A ieșit la poartă și a întrebat,ce fac acolo. Acolo erau trei persoane de gem masculin. Pe doi dintre ei nu i-a cunoscut, iar pe Aga Mihail l-a văzut acolo. Dar nu i-a răspuns nimeni nimic. Ce au vrut aceste persoane, nu poate spune.***

A doua zi, dimineața a fost la vecina Cabanova Larisa și ea i-a spus, că cineva i-a spat sticla de la geam și i-a arătat o piatră pe patul din tindă, iar pe jos se vedeau cioburi de sticlă. Ea atunci i-a spus, ce a văzut noaptea, cine a fost și cine i-a spart geamurile.

Fiind întrebată, martora a răspuns, că din motiv că era întuneric, ea nu a văzut cine a aruncat cu pietre. La fel nu a văzut, ca aceste persoane să intre în gospodăria lui Cabanova Larisa. Ei toți trei erau în drum. Iar după ce le-a făcut observație ei au plecat.

Cabanova Larisa la fel nu a văzut pe nimeni,numai a doua zi dimineața a văzut că erau sparte sticlele de la geamuri.

Negdară Vasile fiind audiat sub jurământ a declarat urătoarele ”..... ***La 31 iulie 2022 a participat și el la botezul nepoțelului lui Dadu Mariana. La masa de sărbătoare au stat pînă la aproxmativ ora 22.00-23.00. Aga Mihail a fost și el la botez și la masa de sărbătoare. Aga Mihail se afla puțin în stare de ebrietate alcoolică, dar careva conflicte nu au avut loc. După ce au stat la masă, au plecat acasă și el și Aga Mihail. În seara respectivă, gălăgie nu a auzit, căci era în stare de ebrietate***”, iar martorul Pușca Victor, fiind audiat a relatat sub jurământ ”..... ***Data exactă nu-și amintește, era într-o zi de sâmbătă sau duminică. În acea zi servise băuturi alcoolice și s-a culcat și a adormit. Apoi s-a trezit, a ieșit afară să fumeze o țigară. A ieșit afară și soția sa, s-au așezat pe prag și vorbeau. Deodată a auzit un zgomot de piatră, care a lovit în peretele casei sale.Nu a înțeles de unde și cine aruncă cu pietre, așa că a vrut să iasă în drum să vadă cine aruncă cu pietre, când din nou s-a auzit o lovitură cu piatra în peretele casei. A intrat în casă, și-a luat chipiul cu lanternă fixată și a ieșit în drum să vadă cine aruncă cu pietre. Deoarece era întuneric, a luat din grămada de lemne care se afșa la el la poartă un băț și a ieșit în drum, deoarece nu știa cine se poate afșa în drum.***

Mai la valea a auzit gălăgie, cineva striga și fluiera, așa că s-a pornit la vale, având chipiul cu lanternă și bățul în mână. L-a văzut că din vale venea Aga

Mihail, care i-a luat bățul din mînă și l-a aruncat peste gard. După acesta, el s-a întors acasă.
La întrebarea procurorului, martorul a răspuns, că gospdăria lul Cabanova Larisa se afla mai departe de gospodăria sa, undeva la vreo 300 m.
A doua zi nu s-a întâlnit cu Dadu Mariana și nu a discutat nimic cu ea. Numai cînd se ducea a doua zi la lucru, a văzut pe stradă tomberoane răsturnate. A înțeles că Aga Mihail a aruncat cu pietre în peretele casei lui, deoarece acesta stiga și flueiera.
La întrebarea părții aprării, martorul a răspuns, că nu l-a văzut pe Aga Mihail să intre în gospdăria Larisei Cabanova, deoarece ea locuiește mai departe de el. Din spusele unor copii, a aflat că lui Cabanova Larisa i-au fost spart un geam, dar personal nu a văzut nimic".

Potrivit art. 384 alin. (4) Cod procedură penală, Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Astfel, Instanța constată, că acuzatorul de stat a omis să prezinte probe care ar confirma vinovăția lui Aga Mihail de comiterea infracțiunii imputate. Or, potrivit art. 8 alin. (1), (2) Cod procedură penală, persoana acuzată de săvîrşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

În sensul normelor de drept citate supra, se cere a fi precizat faptul, că sarcina probei, în materie penală, îi revine autorităților statului, fapt ce derivă și din art. 6 § 2 al CEDO, dar și din jurisprudența CtEDO, care a statuat cu titlu de principiu, că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 și obligă inter alia sarcina de a prezenta probe să revină acuzării. Asa dar, analizând totalitatea probelor cumulate la caz și apreciindu-le prin prisma art. 101 Cod procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, dar și toate probele în ansamblu din punct de vedere al colaborării lor, instanța de judecată conchide, că la caz urmează a fi adoptată sentința de achitare. Or, vinovăţia persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracţiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța reiterează, că principiul prezumției nevinovăţiei se conţine în art.11 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului (1948); art.6 § 2 al Convenţiei Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art.14.2 al Pactului internaţional asupra drepturilor civile şi politice (1966), reglementări conţinute şi

în legislaţia internă a Republicii Moldova - Constituţia Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.
În conformitate cu prevederile art.8 alin. (3) Cod procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparţine părţii acuzării. Legea procesual-penală stabileşte, că răsturnarea prezumţiei nevinovăţiei sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.
Așa dar, în lumina normelor legale citate supra, coroborate cu declarațiile martorului audiat în ședința de judecată, a probelor prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii formulate, instanța de judecată consideră, că partea acuzării a eşuat demonstrarea învinuirii aduse lui Aga Mihai iar probele cercetate în şedinţa de judecată combat versiunea înaintată în speţă de acuzatorul de stat, iar învinuirea adusă nu doar că este însoţită de discrepanţe**, dar şi a fost combătută prin însăși probele aduse în susținerea învinuirii**, astfel din cele relatate supra nici un martor al acuzării nu a confirmat faptul comiterii de către inculpate a faptei de violare de domiciliu.
Instanţa de judecată ajunge la concluzia, că acuzarea este lipsită de un suport probatoriu, motiv pentru care la caz urmează a fi pronunțată sentință de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod procedură penală, or potrivit normei citate - sentinţa de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.
Potrivit art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.
Potrivit art. 26 alin. (3) Cod procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceputăcă acesta a comis o infracţiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.
Conform art. 101 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit pct. 5 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova privind sentinţa judecătorească nr. 5 din 19 iunie 2006, sentinţa nu trebuie să conţină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăţia altor persoane pentru săvîrşirea infracţiunii. Instanţele judecătoreşti vor ţine cont de faptul că sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost înlăturate şi apreciate în modul corespunzător.
Iar potrivit pct. 6 al Hotărîrii precitate, vinovăţia persoanei în săvîrşirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului şi în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.
Prin urmare, instanța consideră că partea acuzării nu a prezentat în instanţă probe pertinente, concludente şi utile care ar demonstra incontestabil vinovăţia lui Aga Mihail de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, iar poziţia părţii acuzării este bazată pe probe irelevante şi incerte, dubii care nu pot fi înlăturate şi, respectiv, urmează să fie interpretate în favoarea inculpatului, potrivit art. 8 alin. (3) Cod procedură penală.
Conform art. 389 alin. (1), (2) Cod procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.
Potrivit art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod procedură penală, sentinţa de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii.
Prin urmare, instanța de judecată consideră că inculpatul Aga Mihail urmează a fi achitat pe învinuirea care i se aduce privind săvârșirea infracţiunii stabilite de art. 179 alin. (1) Cod penal în legătură că fapta sa nu întrunește elementele acestei infracțiuni.
Cu referire la episodul din 01.08.2022 infracțiunea imputată prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal instanța reține următoarele:
Instanța de judecată, notează că inculpatului Aga Mihail i se impută inclusiv comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 al.1) Cod penal cu semnele calificative—*Huliganismul , adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor,care prin conținutul lor , se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.*

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art.6 alin.(1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art.51 din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art.52 alin.(1) din Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art.113 alin.(2) din Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform art.99 alin.(2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Potrivit art.101 alin.(1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu prevederile art.384 alin.(1) și (4) CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Din materialele cauzei se constată învinuirea în baza art. 287 alin.(1) Cod penal - Huliganismul, adică, acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor și

Sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, instanța de judecată, reține că:

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței

asupra persoanelor și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunere de rezistență reprezentanților autorităților, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.
În acest context, instanța de judecată reține că, huliganismul este o faptă care atentează la ordinea publică și liniștea cetățenilor.
În doctrină, este specificat că, ***prin ordine publică***, se înțelege, o totalitate de relaţii sociale ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a instituţiilor de stat şi publice.
Acţiunile de huliganism sînt orientate, de regulă, spre public, spre reacţia publicului, implicând jignirea demnităţii publice şi încălcarea ordinii publice.
Huliganismul reprezintă o faptă săvârşită în public, însă nu neapărat într-un loc public. Acţiunile de huliganism, în spaţiu şi timp, se pot înfăptui şi în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.
Conform lit. c) şi e) art. 131 Cod penal, fapta se consideră a fi săvârşită în public şi atunci când este comisă: într-un loc inaccesibil publicului, cu intenţia însă, ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs faţă de două sau mai multe persoane; prin orice mijloace, la care, recurgând făptuitorul, îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului.
În corespundere cu art. 131 lit. a), b) şi e) Cod penal, prin faptă săvârşită în public se înţelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului, dacă în momentul săvârşirii faptei erau de faţă două sau mai multe persoane; prin orice mijloace, la care, recurgând făptuitorul, îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului.
În temeiul art. 134^7 Cod penal**,** ***prin loc de utilizare publică*** se înţeleg părţile clădirii, ale terenului, ale străzii ori ale unui alt loc, care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional şi care includ orice loc comercial, cultural, educaţional, de divertisment, de recreaţie sau oricare alt loc similar, accesibil sau deschis publicului.
Huliganismul însoţit de aplicarea violenţei asupra persoanelor constituie atât violenţa psihică, cât şi cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătăţii, care pot surveni în urma săvârşirii unor acţiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrităţii corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătăţii. Este necesar de explicat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin "*violenţă"* se înţelege violenţa soldată cu vătămarea uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, fie cu vătămare neînsemnată, care nu

presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătăţii, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacităţii de muncă.

Ameninţarea presupune orice act prin care se realizează o constrîngere morală, de natură să insufle temere cu privire la aplicarea violenţei fizice, urmată de provocarea unor leziuni de gravitate diferită, inclusiv pînă la cauzarea morţii.

Se menţionează *că* ***ameninţarea cu aplicarea violenţei trebuie să aibă un caracter real.*** Este necesar ca victima, reieşind din circumstanţele concrete de expunere a ameninţării, să perceapă, ca fiind considerabilă verosimilitatea realizării ameninţării.

Sub obrăznicie deosebită se înţeleg acţiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoţite de acte de violenţă asupra persoanei, de distrugere şi degradare a bunurilor proprietarului, întreruperea temporară a activităţii normale a întreprinderilor, instituţiilor sau organizaţiilor etc.

Prin opunere de rezistentă violentă reprezentanţilor autorităţilor sau altor persoane care curmă actele huliganice se înţelege săvîrşirea unor acţiuni fizice active de opunere de rezistenţă, care se realizează în procesul comiterii actelor de huliganism. Ignorarea cerinţelor persoanelor indicate de a înceta activitatea huliganică nu constituie opunere de rezistenţă. Numai intervenţia fizică, folosirea forţei pentru curmarea acţiunilor fizice se consideră drept opunere de rezistenţă.

Prin "**altă persoană care curmă actele huliganice**" trebuie de înţeles persoana care contracarează activ huliganismul, încercând să impună în mod silit încetarea activităţii infracţionale sau să reţină făptuitorul, ori să realizeze alte fapte active. Nu se are în vedere persoana care se limitează doar la o observaţie, revoltă sau la o altă formă pasivă a atitudinii de neacceptare a manifestărilor huliganice.

Totodată, instanța de judecată reține aprecierea Curții Constituționale din Hotărârea nr. HCC25/2021 din 12.08.2021, potrivit cărora „***Diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă, de fapt, în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente, cu aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor și opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care combat actele huliganice.***

Astfel, instanța reține că infracțiunea de huliganism trebuie delimitată de fapta contravențională, prevăzută la art.354 Codul contravențional - huliganismul nu prea grav, or huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezența acțiunii principale – încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată, alternativ în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor și opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților.

Este necesar de precizat că faptele indicate supra constituie acțiuni intenționate, ce încalcă ordinea publică, iar această circumstanță apropie componență de contravenție menționată de infracțiunea de huliganism. Or, atunci când are un caracter complex, infracțiunea de huliganism include ca acțiune principală, încălcarea grosolană a ordinii publice.

Deosebirea dintre ***contravenție și infracțiunea de huliganism*** este că contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

Astfel, cu toate că organul de urmărire penală a calificat fapta lui Aga Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin.1) Cod penal, instanța de judecată consideră că acestea se încadrează în baza art. 354 din Codul contravențional, și anume huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniștea persoanei fizice.

Astfel în cadrul ședinței de judecată s-a constat indubitabil faptul, că Aga Mihail Vasile la 01 august 2022 în jurul orei 02.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe una din străzile satului*****,a comis acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, manifestate prin strigăte în stradă, fluierături, aruncare cu pietre, deteriorând sticla de la geamul casei lui Cabanova Larisa, prin ce a încălcat ordinea publică și liniștea persoanei.

În ceea ce privește starea de fapt constatată se reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile precum : plângerea cet. Larisa Cabanova din 02.08.2022, prin care s-a solicitat să se i-a măsuri cu Aga Mihal, care în noaptea de 31 iulie 2022 spre 01.08.2022 i-a spart sticla de la geam și i-a tulburat liniștea, procesul verbal de cercetare la fața locului din 02.08.2022, potrivit căreia a fost cercetată gospodăria lui Cabanova Larisa, fiind depistată deteriorate sticla de la geamul din stânga, iar pe jos fiin cioburi de sticlă și două pietre; declarațiile martorei Dadu Mariana,care a comunicat, că a auzit la vecina Cabanova Larisa , bătând în poartă, strigând și lovind cu pietre în acoperișul cu foi din ardezie...Ieșind la poartă și a întrebat,ce fac acolo. A menționat că erau trei persoane de gem masculin. Pe doi dintre ei nu i-a cunoscut, iar pe Aga Mihail l-a văzut acolo. Dar nu i-a răspuns nimeni nimic. Ce au vrut aceste persoane, nu poate spune.

A doua zi, dimineața a fost la vecina Cabanova Larisa și ea i-a spus, că cineva i-a spat sticla de la geam și i-a arătat o piatră pe patul din tindă, iar pe jos se vedeau cioburi de sticlă. Ea atunci i-a spus, ce a văzut noaptea, cine a fost și cine i-a spart

geamurile; declarațiile martorului Pușca Victor, care a declarat că..... deodată a auzit un zgomot de piatră, care a lovit în peretele casei sale.Nu a înțeles de unde și cine aruncă cu pietre, așa că a vrut să iasă în drum să vadă cine aruncă cu pietre, când din nou s-a auzit o lovitură cu piatra în peretele casei. A intrat în casă, și-a luat chipiul cu lanternă fixată și a ieșit în drum să vadă cine aruncă cu pietre. Deoarece era întuneric, a luat din grămada de lemne care se afșa la el la poartă un băț și a ieșit în drum, deoarece nu știa cine se poate afșa în drum.
Mai la valea a auzit gălăgie, cineva striga și fluiera, așa că s-a pornit la vale, având chipiul cu lanternă și bățul în mână. L-a văzut că din vale venea Aga Mihail, care i-a luat bățul din mînă și l-a aruncat peste gard. După acesta, el s-a întors acasă.
Instanța de judecată reține că în acțiunile inculpatului cu certitudine se atestă, săvârșirea acțiunilor care încalcă ordinea publică, fapt ce se desprinde din declarațiile martorului Dadu Mariana și Pușca Victor care cu referire la aspectele ce țin de acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.
Distinct, instanța atestă lipsa, la caz, a aplicării violenței sau amenințării cu violența de către inculpat, fapt desprins din declarațiile declarațiile declarațiile inculpatului Aga Mihail, părții vătămate Cabanova Larisa și martorilor Dadu Mariana, Negdară Vasile și Pușcă Victor, care nimeni din ei nu a relatat că Aga Mihai ar fi aplicat violența sau amenințarea cu violența în raport cu partea vătămată Larisa Cabanova, la fel lipsind vreuun Raport de constatare medico-legală în acest sens.
În circumstanțele date intanța de judecată pune la dubiu încriminarea adusă inculpatului privind aplicarea violenței asupra persoanelor, or din probatoriul prezentat rezultă contrariul. or în cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat că inculpatul Mihail Aga ar fi aplicat violență asupra părții vătămate.
Mai mult, în doctrină, este specificat faptul ignorarea cerinţelor persoanelor indicate de a înceta activitatea huliganică nu constituie opunere de rezistenţă. Numai intervenţia fizică, folosirea forţei pentru curmarea acţiunilor fizice se consideră drept opunere de rezistenţă.
Astfel, instanța analizând probele prezentate de către procuror și cercetate nemijlocit în instanța de judecată, nu a constatat ca fiind dovedită circumstanța aplicării violenței asupra persoanelor, amenințarii cu aplicarea violenței asupra persoanelor și opunerii de rezistență violentă reprezentanților autorităților.
Or, instanța explică că, organul de urmărire penală deși în actul de învinuire și-a susținut acuzarea pe baza declarațiilor făcute de către părții vătămate Larisa Cabanova și martorii Dadu Mariana,Negdară Vasile și Pușca Victor, aceștea au confirmat lipsa în acțiunile inculpatului Aga Mihail a aplicării violenței,

amenințarii cu aplicarea violenței și opunerii de rezistență violentă reprezentanților autorităților.
Drept consecință, instanța consideră ca insuficient probatoriul anexat la materialele cauzei pentru menținerea calificării acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin.(1) din Codul penal.
Acestea fiind menționate, instanța reține că potrivit art. 24 alin. (2), art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceputăcă acesta a comis o infracţiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.
Astfel, ținând cont de faptul că în cadrul infracțiunii de huliganism imputată inculpatului nu este dovedită aplicărea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, instanța ajunge la concluzia că urmează a fi recalificată infracțiunea prevăzută la art. 287 alin.(1) din Codul penal, în contravenția prevăzută la art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.
Prin urmare, inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat în baza dispozițiilor art. 354 Cod contravențional după semnele calificative: huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.
Pentru a statua astfel, instanţa constată că vinovăția inculpatului Mihail Aga în comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, a fost confirmată prin ansamblul de probe descrise și analizate supra.
Respectiv, instanța nu pune la îndoială săvârșirea acțiunilor ilicite, săvârşite cu vinovăţie de către inculpatul Mihail Aga care a tulburat ordinea publică şi liniştea persoanelor fizice, or fapta acestuia reprezintă contravenția prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional.
Potrivit art. 332 alin. (2) din Codul de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenţie, instanţa încetează procesul penal şi, concomitent, soluţionează cauza conform prevederilor Codului contravenţional al Republicii Moldova.
Totodată, potrivit art. 391 din Codul de procedură penală, (2) în cazul prevăzut în art.332 alin.(2), instanţa încetează procesul penal, cu aplicarea sancţiunii contravenționale prevăzute în Codul contravenţional.
De asemenea, instanța reține că fapta contravențională comisă de către Aga Mihail a avut loc la data de 01 august 2022 astfel, din data comiterii contravenției

s-a scurs termenul general de prescripție. Or, în conformitate cu art. 30 alin.(1) din Codul contravențional, prescripția înlătură răspunderea contravențională, iar potrivit alin. (2) termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

Astfel, ținând cont de faptul că din data comiterii faptei contravenționale a expirat termenul de un an prevăzut de art. 30 din Codul contravențional, Aga Mihail urmează a fi eliberat de răspunderea contravențională în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravenţional, dispunându-se, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, încetarea procesului contravențional în privința acestora.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) şi (2) din CPP, (1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. În conformitate cu art. 229 alin. (1) din CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Astfel, în cadrul urmării penale, cheltuieli judiciare nu au fost suprtate,precum nici acuzatorul de stat nu a solicitat.

Măsura preventivă.

Prin încheierea din 22 mai 2025 în privința lui Aga Mihail a fost aplicată măsura preventive-arestul preventive pe un termen de 30 zile, care a expirat, la momentul pronunțării sentinței, inculpatul nu se află sub imperiul unei măsuri preventive. Reieșind din faptul , că Aga Mihail a fost achitat pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art,179 al.1) CP, iar pe faptul commiterii faptei prevăzute de art. 287 al1) Cod penal, procesul penal în privința lui Aga Mihail a fost încetat, nu se impune aplicarea unei mmăsuri preventive.

Acțiunea civilă.

În cadrul urmării penale, prin ordonanța OUP din 06 martie 2023, cet. Cabanova Larisa a fost recunocută în calitate de parte civilă(f.d.60 vol.I). La etapa urmării pnale și în cadrul examinării cauzei, partea civilă Cabanova Larisa, acțiune civilă nu a înaintat, menționând că nu are nici pretenții de ordin material sau moral față de Aga Mihail.

Corpuri delicte nu sunt.

În conformitate cu art. 332 alin. (2), 384-385, 390 alin. (1) pct. 1), 391-397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se achită Aga Mihail Vasile, învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întruneşte elementele infracţiunii.

Procesul penal intentat în baza art.287 alin.(1) Codul penal în privința inculpatului Aga Mihail Vasile se încetează din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

Aga Mihail Vasile se recunoaște vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Sentinţă cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Sentinţa fiind motivată şi pronunţată în şedinţă publică la 17 octombrie 2025.

Președintele ședinței, judecător /semnat/ Ramona Moșneguțu

Conform originalului

Judecător R. Moșneguțu